

og affaldsbortskaffelse. Det er hele det økologiske kredsløb, der er tale om, og der hviler et stort ansvar på virksomhederne, forbrugerne og myndighederne for at undgå, at vi får miljøbelastende stoffer spredt i det ydre miljø.

Socialdemokratiet håber, at dette er startskuddet til en stor miljøindsats på dette område. Forbrugerne har det største ansvar for, om det bliver en succes, for intet bliver produceret, hvis det ikke kan sælges. Det kræver dog, at forbrugerne får alle oplysninger om produktet, så de kan foretage et miljørigtigt valg. En eventuel mærkning kunne være en idé.

Det er et meget væsentligt lovforslag, ministeren har fremsat, og Socialdemokratiet kan varmt støtte forslaget.

Hans Christian Schmidt (V):

Helt overordnet er det Venstres holdning, at forslaget til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse er et udtryk for et skred i retning af, at ministeren udstyres med en lang række bemyndigelser, samtidig med at man fjerner Folketingets indflydelse gennem direkte lovgivning.

Jeg vil sige, at det er sådan set en tendens, som Venstre selvfølgelig er meget bekymret over, men også en tendens, der desværre griber om sig, både i det her forslag og i andre, og jeg vil også godt sige i andre ministerier. Det bør efter Venstres opfattelse ændres; vi har for meget af den slags.

Hvad angår de enkelte elementer i forslaget, ønsker Venstre, at ministeren nærmere præciserer, hvorfor ministeren finder det nødvendigt, at ministerens ret til at fastsætte regler, der – som det hedder – normerer kravene til egenkontrol, skal strammes op. Det samme gælder punktet om, at ministeren også i de tilfælde, hvor der ikke kræves tilladelse til etablering af anlægget, virksomheden m.v., kan fastsætte regler om egenkontrol for egen regning.

Venstre er enig i, at autorisationer vedrørende rottebekæmpelse – det er jo et af forslagene til ændring – skal kunne tilbagekaldes, ikke blot af økonomiske årsager, men også såfremt indehaveren gør sig skyldig i grov eller oftere gentagen forsømmelighed i forbindelse med arbejdet. Men her burde vi måske overveje, om autorisationsordningen eventuelt skulle afløses af en anden ordning, f.eks. en forsikringsordning. Det tror jeg helt bestemt kunne være en løsning.

Af forslagens ændringer til § 61 fremgår det, at miljøministeren skal kunne fastsætte regler om, at den, der markedsfører et produkt eller

emballage, over for tilsynsmyndighederne skal kunne dokumentere, at produktet eller emballagen er fremstillet og sammensat i overensstemmelse med regler fastsat i medfør af loven. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om, at den, der udbyder, forhandler eller distribuerer et produkt, herunder emballage, hvor det er særlig påkrævet, skal fremskaffe enhver oplysning om produktet eller medvirke hertil.

Venstre finder, det er en klar opstramning, og at vi her er på vej til at pålægge virksomhederne virkelig store administrative og økonomiske byrder, og det forstår jeg at ministeren er enig i, for af bemærkningerne til lovforslaget fremgår det nemlig, at det undertiden kan være både teknisk vanskeligt og omkostningskrævende at føre dokumentation for eksempelvis indholdet eller fraværet af bestemte stoffer og materialer i et produkt eller i emballagen.

Det, der så kan undre, er, at der på side 3 i bemærkningerne står, at lovforslaget ikke i sig selv medfører økonomiske konsekvenser for erhvervslivet. Det forstår jeg ikke, når ministeren selv giver udtryk for det store arbejde, forslaget vil indebære for virksomhederne, og jeg vil derfor sige, at Venstre under udvalgsarbejdet vil søge afdækket en lang række spørgsmål, bl.a. det her nævnte.

Endvidere er det efter Venstres opfattelse svært at forstå, hvorfor detaileddet skal ind og have en så afgørende rolle i opgaveløsningen omkring emballagen. Det virker ude af proportioner, at detaileddet skal være med til at besvare, om f.eks. emballagen er produceret efter gældende regler. Det burde i højere grad være det producerende led. Men også det spørgsmål vil vi vende tilbage til under udvalgsarbejdet.

Venstre er af den opfattelse, at vi også bør arbejde for miljøbeskyttelse på globalt niveau. Selvfølgelig bør vi det. Men hvorfor går Danmark alene her? Var det ikke i høj grad en sag for EU? Det må da være i EU-regi, at man beslutter, hvilke krav der skal være for salg af listevirksomheders brugte produktionsanlæg.

Vi vil også sige, at et eventuelt dansk forslag efter vores opfattelse – det tror vi også ministeren er enig i – bør notificeres. Det spørgsmål vil jeg i hvert fald gerne høre ministerens mening om.

Det, der også bekymrer os ved forslaget, er den række af upræcise og uklare formuleringer, der efter vores opfattelse er i forslaget. Det er ikke rimeligt. Erhvervslivet må sikres klare mel-